

Τῆς ᾠδῆς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου
ἀναμνήσεις
τῆς ἁγίας μεταμορφώσεως
τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ
καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
τυπικόν

Ἐὰν ἡ ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων
ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς ἑορτῆς.

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφωνήσῃς·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ᾠδῆς Γα ϕ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϛ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

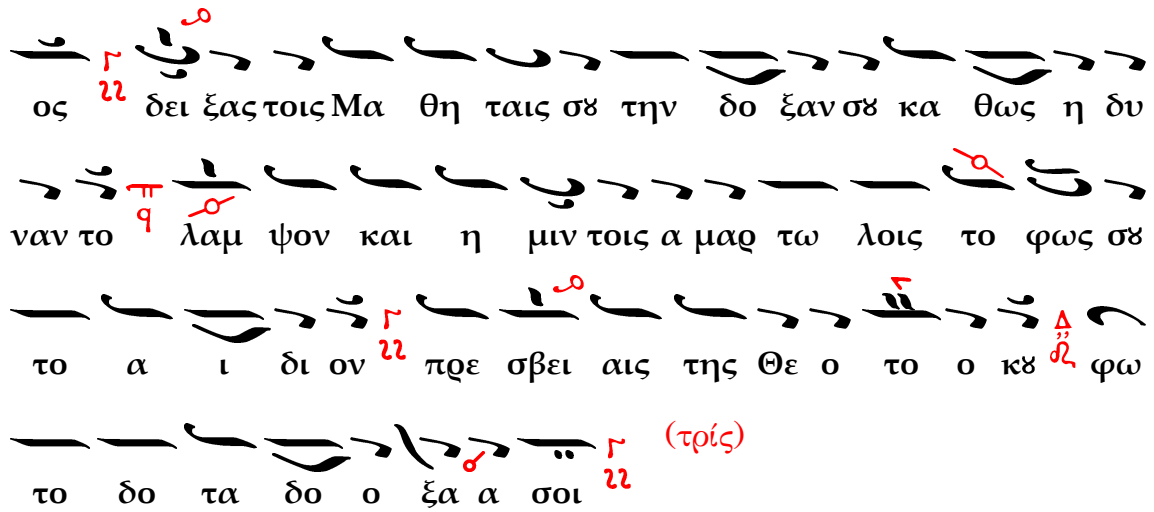
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

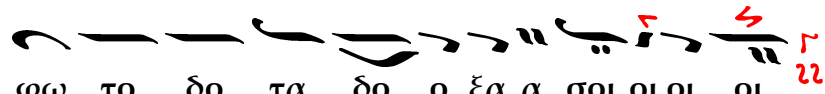
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϛ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ου

Ἦχος ᾠδῆς Γα ϕ

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε

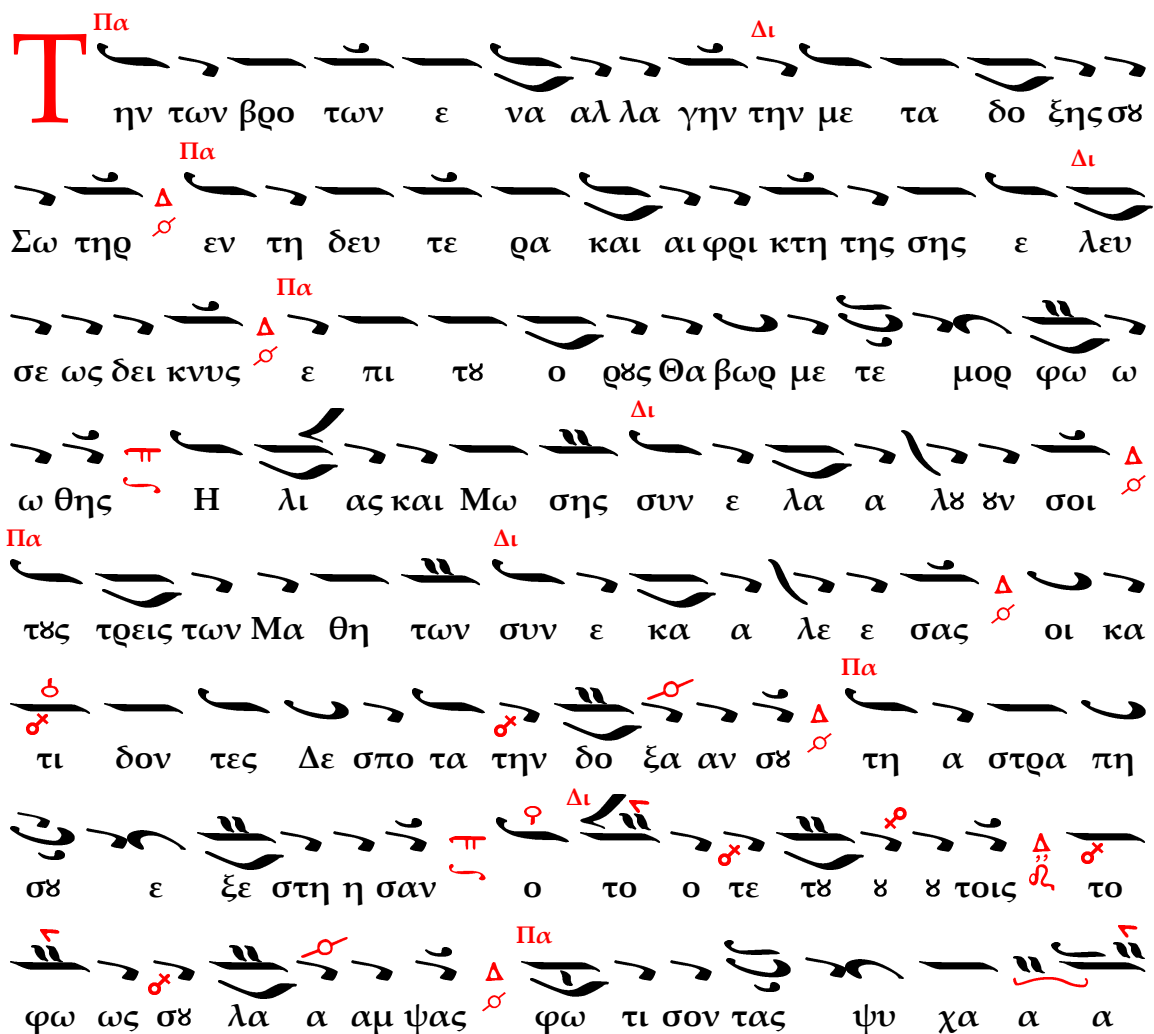

 ος ²² δει ξαστοις Μαθηταις σε την δοξαν σε καθως η δυ
 ναν το ⁹ λαμψον και ημιν τοις αμαρτωλοις το φως σε
 το αιδιον ²² πρεσβειαις της Θεοτοοκ³ φω
 τοδοταδοοξαασοι ²² (τρεις)

τὸ τέλος:
 φω τοδοταδοοξαασοιοιοιοι ²²
 Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ¹/₂ Δι ³ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τ^{Πα} ην των βροτων εναλλαγην την μεταδοξισε
 σωτηρ⁹ εν τη δευτερα και αιφρικτη της σης ελευ
 σεως δεικνυς ^{Πα} επι τω ορωσθαβωρ μετεμορφω
 ωθης ⁹ Ηλιας και Μωσης συνελααλθεν σοι ^{Δι}
^{Πα} τες τρεις των Μαθητων συνεκααλεεσας ^{Δι} οικα
 τιδοντες ¹ Δεσποτα την δοξαν σε ^{Πα} τη αστραπη
 σε ⁹ εξεστηησαν ^{Δι} ο το οτε τω 8 8 τοις ³ το
 φως σε ⁹ λαααμψας ^{Πα} φωτισοντας ψυχααα

α ας η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

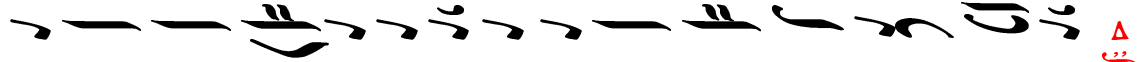

Επι το ο ρος το ο Θα βωρ με τε μορ φω θης Ι
η σου και νε φε λη φω ω τει νη ε φη πλω με νη ως
σκη νη τς Α πο στο λς της δο ξης σδ κα τε κα λυ
υ ψεν ο θεν και εις γην ε να πε ε βλε ε πον μη
φε ρον τες ο ραν την λαμ προ ο τη η τα της α προ
σι τδ δο ξης τδ προ σω πδ δ σδ α ναρ χε Σω τερ Χρι
στε ο Θε ο ος ο το ο τε τδ δ δ τοις το φω ως
σδ λα α αμψας φω τισοντας ψυ χα α α α ας η
μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οα νελ θω ων συ υν Μα θη ταις εν τω ο ρει
και εν τη δο ο ξη η τδ Πα τρος α πα στραψας συν
Μω υ ση Η λι ας σοι πα ρι ι στα νται Νο μος

 και Προ φη ται αι γαρ ως Θε ω λει τερ γρ σιν ^Δ ω

 και την Υι ο τη η τα την φυ σι κην ο Γεν νη τωρ ^Δ

 ο μο λο γων ε κα λε σεν Υι ον ^Δ ον α νυ μν

 μεν συν σοι και τω Πνευμα τι ^ε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

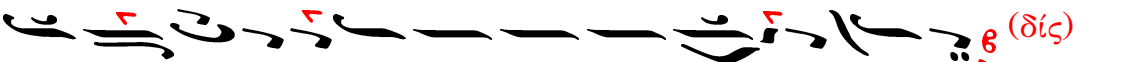
* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος ^ζ Βου ^ς

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μρ πο ο ολ λα α α

 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^ε ^χ αλλ α

 αυ τος α αν τι ι λα α α βρ ρ ρ και σω ω ω

 σον Σω ω τη η ηρ μρ ρ ^ε ^χ (δίζ)

Ο^{Δι} ι μι σρ ρν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

 η η τε ε ε ε ε α πο ο τρ Κυ υ ρι

 ι ι ρ ρ ^ε ^χ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

 ο ος γαρ ^Μ ^ε ^χ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Β8} ε ε σε ε ε

 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^ε ^χ (δίζ)

Δ^{B8} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Α^{B8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ

σει υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε

ται τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α

Β8 δι ι ι ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι

ω ως

Κ^{B8} αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

Β8 ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ο ον

τα α α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι

ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς πη΄ (88).

Θ α βω ωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι ι

σου α γα αλ λι α σονται

Χ Σοι ει σιν οι ου ρα νοι και ση ε στιν η γη

την οι κου με νην και το πληρω μα αυ της σου

ε θε με λι ωσας

Θ α βω ωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι ι

σου α γα αλ λι α σονται

Χ Σος ο βρα χι ων με τα δυ να στει ει ασ κρα

ται ω θη τω η χειρ σου υ ψω θη η τω η

δε ξι α σ

Θ α βω ω ωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι

ι σου α γαλλι α σονται αι αι

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (θ' 28-36)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἕξαστραπτῶν. Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἕξοδον αὐτοῦ ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὑπνω· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηναὶς τρεῖς, μίαν σοὶ καὶ μίαν Μωϋσεῖ καὶ μίαν Ἡλίᾳ, μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν ἐκείνους εἰς τὴν νεφέλην· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν εὐρέθη Ἰησοῦς μόνος. καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑώρακασιν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Ἦ, κατὰ τὸ Ἄγιορειτικὸν Τυπικόν, τὰ ἐξῆς:

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τ α συ υ υμ παν τα α ση με ρο ον χα α α

ρα α ασ πλη ρθ εν ται Χρι στου ο φθε ε εν το ος

εν Θα βω ρι ι ι ω

Κ αι νυ υ υ ν και α α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ωνων α α μην

T α συ υ υμ παν τα α ση με ρο ον χα α α

ρα α ασ πλη ρα εν ται Χρι στου ο φθε ε εν το ος

εν Θα βω ρι ι ι ι ω

Εἶτα Στιχηρὸν ἰδιόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειπον το α νο μη μα μ

O φω τι σα α πα ασαν την οι κσ με νην α

α α γι α α σας εις ο ρος υ ψη λον με τε μορ

φω ω ω θης α α γα α θε ε δει ξας τοις Μα θη

ταις σα τη η ηην δυ να στει ει ει α α α αν σα ο

τι κο σμο ον λυ υ τρ α σαι εκ πα α α ρα βα α

σε ε ε ως δι ο ο βο ο ω με ε εν σοι

ευσ πλα γ χνε Κυ ρι ι ε ε σω ω σον τας ψυ υ χα α

ας η η η η μω ω ω ω ν

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

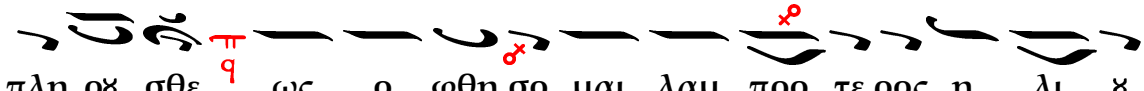
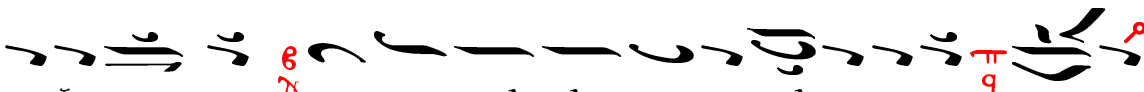

Εἶθ' οὕτως οἱ δύο κανόνες τῆς ἑορτῆς.
 (εἰς ἡ', εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, καὶ νῦν).
 Πρῶτος Κανών, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·
 Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἄπλετον εἶδεος ἦκε.
 Ποῖημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

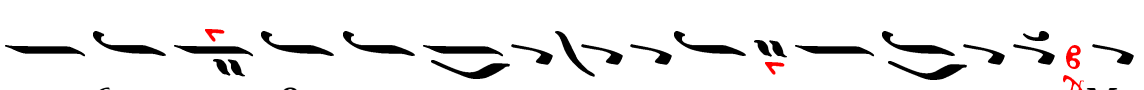
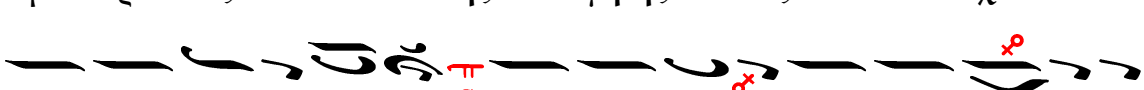
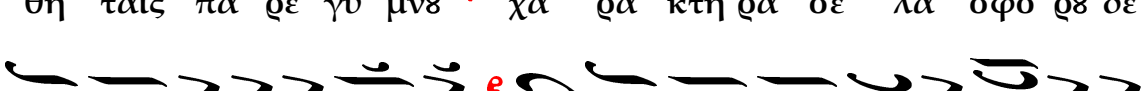
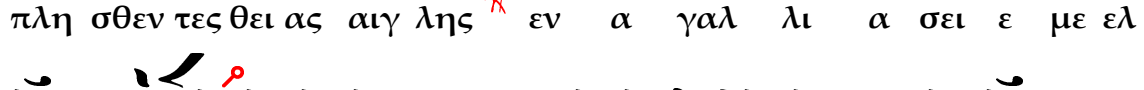
Ῥδὴ α'. Ἦχος Δ' Βουξ. Ὁ εἰρμός.

Χοροὶ Ἰσραήλ ἀνικμοῖς ποσὶ ποντον ἐ
 ρυθρον καὶ ὑγρον βυθον διιέλασαντες ἀ
 ναβάτας τριστάτας δυσμενεῖς ὀρωντες ἐν αὐ
 τω ὑποβρυχίς ἐν ἀγαλλιᾶσει ἐμελπον
 ἀασωμέντω Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται

Ρήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστὸς καὶ περὶ
 τῆς θείας δημηγορων βασιλεῖας ἐφη
 ἐν ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε φωτι
 ὡς ἐξαστραπτῶ ἀπροσίτῳ ἐν ἀγαλλιᾶσει μελ
 ποντες ἀασωμέντω Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασ
 ται

Ισχυντῶν ἐθνῶν κατεδέσθε ἐφίλοι Μαθηταὶ
 θαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλῆθει αὐτῶν ὅτι δόξης

 πλη ρα σθε^π ως ο φθη σο μαι λαμ προ τε ρος η λι ς

 ε ξα στραπτων^ε εν α γαλ λι α σει μελ πο ον τες^π α α

 σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται^ε

Σ η με ρον Χρι σος εν ο ρει Θα βωρ^ε λαμ ψας α

 μι δρω ως θε ι κης αυ γη ης ω ως υ πε σχε το^ε Μα

 θη ταις πα ρε γυ μν^π χα ρα κτη ρα σε λα σφο ρα δε

 πλη σθεν τες θει ας αι γ λης^ε εν α γαλ λι α σει ε με ελ

 πον^π α α σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται^ε

Δεύτερος Κανών, φέρων Ἀκροστιχίδα:

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβώρ ἶδε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρός, τὴν δόξαν Κυρίου ἀνεβόα: Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. (δίς)

Δόξα.

Ὡς πέτρα τῷ σώματι σκεπασθεῖς, τῷ τεθεωμένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἀνεβόα: Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Καὶ νῦν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβωρίῳ, καθωράθης τῷ Μωυσῆ, ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι: ἐν φωτὶ δέ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

Τ ο ο ο ξον δυ να των η σθε νη η σε^π και οι α

σθε νῦν τες πε ρι ε ζω ω σαν το δυ να μιν ^ϑ _χ δι

α τῷ ἔ το ε στε ρε ω ω θε εν Κυ ρι ω η καρ δι α

^ϑ (δίδς)
μδ _χ

Ο ο ο λον τον Α δαμ φο ρε σας Χρι στε ^π ₉ την α

μαν ρω θει σαν α μει ει ψας ε λαμπρυνας ^ϑ _χ πα λαι

φυ υ σιν και αλ λοι ω ω σει της μορ φης σε θε ἔρ γη

^ϑ
σας _χ

Σ τυ λο πυ ρι μορ φω και νε φε λη πα λαι ^π ₉ ο εν

τη ε ρη μω τον Ισ ρα η ηλ α γων ση με ρον ^ϑ _χ

εν τω ο ο ρει Θα βωρ αρ ρη η τως εν φω τι Χρι σος ε

^ϑ
ξε λαμψε _χ

Δεύτερος Κανών. Ουρανίας ἀψίδος.

Ἡ σκιαζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνηῇ πρότερον, καὶ τῷ Μωυσῇ ὁμιλοῦσα, τῷ σῶ θεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀρρήτως, ἐν Θαβώρ σου Δέσποτα, Μεταμορφώσεως. (δίδς)

Δόξα.

Συνανήθη σοι Λόγε, μονογενές ὕψιστε, ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ, καὶ συμπαρέστησαν, ὃ τε Μωσῆς καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ θεράποντες, μόνε φιλόνηρωπε.

Καὶ νῦν.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας, ὅλη τῇ Θεότητι μίξας, τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἦν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωυσῆς Ἡλίας τε, εἶδον ἐν ὄρει Θαβώρ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος Δι̇ ♂ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε^{Πα}πι το ο ρος το ο Θα βωρ με τε μορ φω θης ο
Θε ος^{Πα} α να με σον Η η λι ου και Μω υ σε ως
των σο φων^{Πα} συν Ι α κω β και Πε τρω και Ι ω α
α αν νη^{Πα} ο Πε τρος δε συ νων ταυ τα σοι ε ε λε ε
γεν^{Πα} κα λον ω δε ε στιν ποι ησαι τρει εις σκη η
νας^{Πα} μι αν Μω σει και μι αν Η λι ι ι α και μι
αν σοι τω Δε σπο τη Χρι στω ω^{Πα} ο το ο τε τ̅̅ ς ς
τοις^{Πα} το φω ως σ̅̅ λα α αμ ψας φω τι στον τας ψυ
χα α α α ας η μων^{Πα}

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

μέ τέλος: φω τισοντας ψυ χα α ας η η μω ω
ων^{Πα}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι

σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς,* τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς· οἱ συγκύπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως· προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβώριον ὅρος προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνάμνησις τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Θαβῶρ ὑπὲρ πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρος,

Ἴδὸν Θεοῦ λάμψασαν ἐν δόξῃ φύσιν.

Μορφὴν ἀνδρομέην κατὰ ἔκτην Χριστὸς ἀμείψε.

Τῇ ἕκτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνός, τὴν ἀνάμνησιν τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ Ἁγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία περιχαρῶς ἐορτάζει. Ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη. Ἐπειδὴ πολλὰ περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη πρὸς τοὺς Μαθητὰς καὶ θανάτου καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ καὶ τῆς τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς· καὶ τὰ μὲν ἦν ἐν τῷ παρόντι βίῳ καὶ ἐν χερσὶ, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσι· βουλόμενος καὶ τὴν ὄψιν αὐτῶν πληροφορῆσαι καὶ δεῖξαι τίς ποτε ἐστὶν ἡ δόξα ἐκείνη, μεθ' ἧς μέλλει παραγενέσθαι, ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς· καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ Ἡλίας συλλαλοῦντες αὐτῷ.

Παραλαμβάνει δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους, ὡς ὑπερέχοντας· ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν αὐτόν· ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖσθαι· ὁ δὲ Ἰάκωβος, ἐκ τοῦ δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτήριον, ὅπερ καὶ ὁ Κύριος ἔπιε. Μωυσῆν δὲ καὶ Ἡλίαν εἰς μέσον παράγει, τὰς οὐκ ὀρθὰς ὑπονοίας τὰς εἰς αὐτόν παρὰ τοῖς πολλοῖς γινομένας διορθούμενος. Ἐπειδὴ γὰρ τινες μὲν αὐτόν Ἡλίαν ἔλεγον, ἄλλοι δὲ Ἰερεμίαν, διὰ τοῦτο τοὺς Κορυφαίους ἄγει, ἵνα τὸ μέσον ἐντεῦθεν ἴδωσι τοῦ δούλου καὶ τοῦ Δεσπότη· καὶ ἵνα μάθωσιν, ὅτι καὶ θανάτου καὶ ζωῆς αὐτός ἐστιν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλδ̣ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σταυρον χαρᾶς Μωσῆς ἐπευθίνας ραβδὴν
την Ἐρυθρὰν διέτεμε τὼ Ἰσραηλιπεῖς
σαντι τὴν δεῖπνιστροπικῶς Φαρωτοῖς
ἀρμασικροτήσας ἠνώσεν ἐπευρῆς διαγρά-
ψας τὼ ἀητήτων ὀπλονδιόχριστῶ ἀσωμεν
τὼ θεῶν ἡμῶν ὅτι δεδοξασται

ὠδὴ γ' Ἦχος πλδ̣ Νη

Ραβδος εἰς τυυποντιστηρίου παρὰ
λαμβάνεται τὼ βλαστὰς γὰρ προκρινεῖ τὸν
ιερῆα τῆς στείρου ὁ σηδεπρωηνεκ
κλησιαν ἐξήθη ἡ σέξυλον Σταυροῦ εἰς κρο-
τοςκαίστε ῥωωμά

ὠδὴ δ' Ἦχος πλδ̣ Γα ρ

Εἰσακήκοα Κυριε τῆς οἰκονομῆ

ας σὸ το μυστηριον κατενοησαταεργα
σὸ και εδοξα σὸτην θεοτητα

ὠδὴ ε΄ Ἦχος π̣δ̣ Νη

Ω τρισμακαριισον ξυυλον ενωε
τααθηχριστος οβασιλευς και Κυριος
διουπεπτωκεν οξυλωαπατηησας το
ενσοι δε λεασθεις θεωτωπροσπαγε εντισαρ
κιτωπαρεχοοντι τηνειρηνηνταισψυχαις η
ημων

ὠδὴ ς΄

Ν οτιουθηροος ενσπλαααγχοις πα
λαμας Ιωναςτανροειδως διεπεταα
σας τοσωτηριον πααθοςπροδιετυυ
πσσφωσ οοθεντριημερος εκδυσ τηνυ
περκοσμιον Ανασασινυπεζωγραφηησεν
τσσαρκιπροσπαγεντος Χριστς ς ς τσ Θεου και

τρι η με ρω ε γε ε ερσει τον κο ο σμον φω τι
σαντος

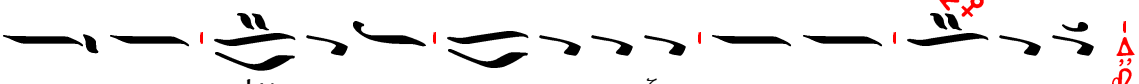

ὠδὴ ζ'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νδ δυ σε
βξ λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας ρκ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
βρο μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ

 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον

 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α

 ας

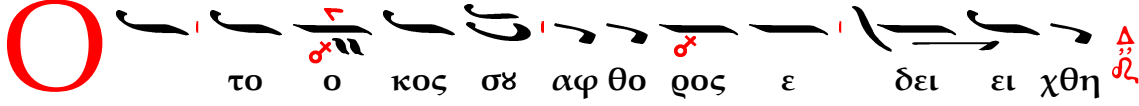
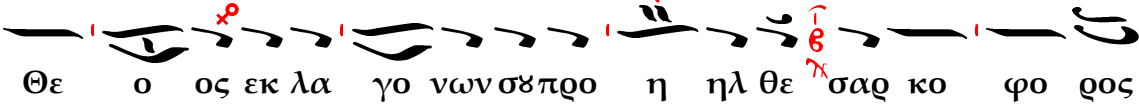

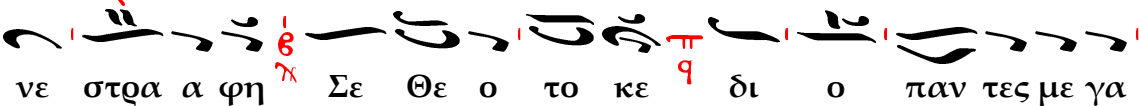
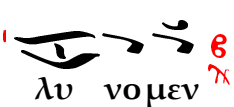
Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

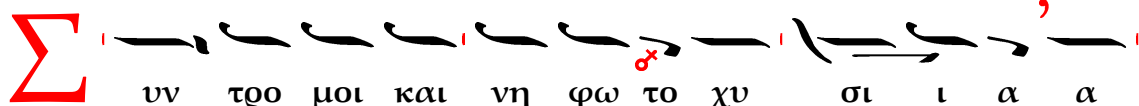
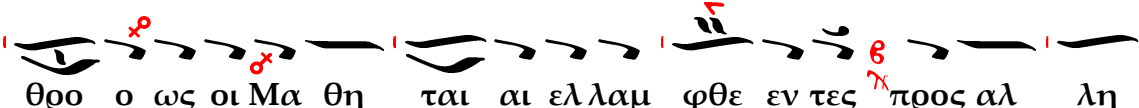

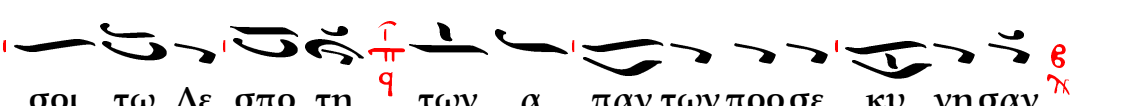
Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἄντ' αὐτῆς, ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

Ο το ο κος σα αφ θο ρος ε δει ει χθη

 Θε ο ος εκ λα γο νων σα προ η ηλ θε σα ρ κο φο ρος

 ως ω φθη ε πι γης και τοις αν θρω ω ποις συν α

 νε στρα α φη Σε Θε ο το κε δι ο παν τες με γα

 λυ νο μεν

Σ υν τρο μοι και νη φω το χυ σι ι α α

 θρο ο ως οι Μα θη ται αι ελλαμ φθε εν τες προς αλ λη

 λας ε ω ρων και πρη νεις εις γην κατα πε σο οντες

 σοι τω Δε σπο τη των α παν των προ σε κυ νησαν

Ηχος εκ νε φε λης α νε πε μπε το θε
ο ο κτυ ποσ βε βαι ων το θα αυ μα ο Πα τηρ γαρ
των φω των ου τος ε στιν Υι ο ος ο α γα πη
το ος μθ τοις Α πο στο λοις α νε βο α ου α κθ
ε τε

Και να α κα τι δον τες και πα ρα δο ξα φω
νη ης πα τρι κης ε νω τι σθε εν τες εν Θα βω ρ οι τθ
Λο γθ υ πη ρε ται εκ μα γει ει ον τθ αρ χε
τυ υ πθ ου τος υ παρ χει α νε βο ων ο Σω τηρ
ημων

Ει κω ων α πα ρα λ λα κτε τθ Ο ον τος
α κι νη τε σφρα γι ις α α να λ λοι ω τε Υι ε
Λο γε σο φι α και βρα χι ων δε ξι α Υ
ψι στθ σθε ε νος σε α νυ μθ μεν συν Πα τρι τε
και τω Πνευ μα τι

Δεύτερος Κανών. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη

Ε φριξε πασα ακοη την απορητον θε
υ υ συγκατα βασιν οπως ο υψισος ε
κων κατηλθε μεχρι και σωματος παρθενικης
απο γαρσρος γενομενος ανθρωπος δι ο
την αχραντον θεοτοκον οιπιοιστοι οι μεγαλυ
νοομεν

Ι να σδειξηςεμ φανως την απορητον δευ
τεεραν κατα βασιν οπως ο υψισος θε
ος οφθηση εστωςεν μεεσωθεων τοις
Αποστολοιςεν Θαβωρ Μωσηησυν Ηλια
τεαρητως ελαμψας δι οπαντεες σεχριστε
ε μεγαλυνοομεν

Δ οξα Πατριικαι Υιω και αγιω Πνευ
ματι

Δ ευ τε μοι πει θεσθε λα οι α να βαν τεςεις το
ο ο ρος το α γι ον το ε πα ρα νι ον α
υ λωσ στω μεν εν πο λει ζω ωντος Θε ου και
ε πο πτευ σωμεν νο ι Θε ο ο τη τα α υ
λον Πα τρος και Πνευ μα τος εν Υι ω νο νο γε νει ει α
πα ζρα πα ρ σαν

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ε θελξας πο θω με Χρι στε και ηλ λοι ω σας τω
θει ει ω σ ε ρω τι αλ λα κα τα φλε ξον πυ
ρι α υ λω τας α μαρ τι ας μη και εμ πλη σθη
ναι της εν σοι τρυ φη ης κα τα ξι ω σον ι να τας
δυ ο σκι ρ των με γα λυ νω ω α γα θε ε πα ρ σι
α ας σ

Καταβασίαι.

Μ υ σι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος
α γε ωρ γη τωσ βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
το τϛ αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τϛ ρο γη
ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νϛ προ σκυ
νϛ ρν τεϛ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο δι α βρω σε ω ως τϛ ξυ υ υ λϛ τω γε
νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ϛ αυ ρα κα
τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα
γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πασαι αι Δυ
να α μεις των ου ρα νω ων με γα λυ νϛ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος Γα ρ . Αὐτόμελον. (ἐκ γ').

Φ ως α ναλ λοι ω τον Λο ο ο ο ο γε

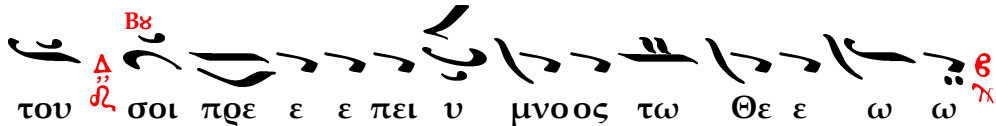
ε ε ε ε ε ε φω τος Πα τρος α α γεν
 νη η η η του εν τω φα νεν τι φω τι ι
 ι ι ι σου ου ου ου ου ου ση με ρον εν
 Θα α βω ρι ι ι ι ω φως ει δο μεν το
 ον Πα τε ε ρα φως και το Πνε ε ε ευ μα
 τα γω γεν πα α σαν κτι ι ι ι σιν

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα φ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε
 ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν στίχους δ΄
καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.
ᾠχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ...

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ᾧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδῶς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα. Καὶ νῦν. ᾠχος πλ. δ΄. Βύζαντος.

ᾠχος πλ. δ΄ Νη ρ

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Π α ρε ε λα βε εν ο Χρι ι στος τον Πε τρον και Ι

α κω ω βο ον και Ι ω ω ω α α α αν νην

εις ο ο ρος υ ψη η λο ον κατ ι δι ι

ι ι ι ι η ι ι ι αν και με τε μορ φω θη

ε εμ προ σθεν α αυ των και ε λα αμ ψε το προ ο

σω ω πον α αυ του ου ω ως ο η η η λι ι ι ι

ος τα δε ι μα τι α α αυ του ου ε γε ε νε

το λευ κα α α ω ως το ο ο φως και ω φθη η

σαν Μω υ ση ης και Η η λι ι ι ι ας μετ α αυ

του ου ου συλ λα α α λου ου ου ουντες και νε

φε λη φω τει ει νη η ε ε πε σκι α σε ε ε εν

α α α αυ τους και ι δου φω ω νη εκ της νε

φε ε λης λε ε ε γου ου ου ου σα ου ου

ου τος ε ε στι ιν ο Υι ο οςμου ο ο α
 γα πη η τος εν ω η ηυ δο ο ο ο ο
 κη η η σα α Αυ του ου α κου ου ου ου ε ε ε ε
 τε

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
 θρωποις εν δο κι α
 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
 νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι
 δι α την με γα α λην σου δο ξαν
 Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
 Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
 Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα
 Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι αστου κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην

Καθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ι α σαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας ^ν (τρεις) _{δλ}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευμα _{δλ}

τι ^ν _{δλ}

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ναστωνα ι ω

νων α μη ην ^ν _{δλ}

Α γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας ^ν _{δλ}

Ἀσματικόν. ^χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ _{δλ} Α

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ Α γι ι ος Α _{δλ}

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε ^ο

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α ^ο

ας ^ν _{δλ}

Και τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ^α Γα φ

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος ^ο

^π ₂₂ δει ξασ τοις Μα θη ταις σθ την δο ξαν σθ κα θως η δυναν το

^π ₉ λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φω σθ το α

ι δι ον ²² πρε σβει αις της Θε ο το ο κ²² φω το δο
 τα δο ο ξα α σοι οι οι οι ²²

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος ²² Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ²²

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{7x}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ²²

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^{7x}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ²²

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος ²² Δι ρ

Στίχ. α΄. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ΄ 2)

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου ²² Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ

Στίχ. β΄. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν
 δυναστείᾳ. (ξδ΄ 7)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. (ργ΄ 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου. (ψζ 8,)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς πστ΄ (86).

Στίχ. α΄. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. (πστ΄ 1)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν
τω ο ρει τω Θα βω ρ με τα μο ρ φω θεις ψα λ λον τας σοι
α λ λη λ ς ι α

Στίχ. β΄. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ΄ 2)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν

τω ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον τας σοι

αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. γ. Δεδοξασμένα έλαλήθη περι σου, ή πόλις του Θεου. (ποστ 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

τω ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον τας σοι

αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. δ. Μήτηρ Σιών, έρει άνθρωπος· και άνθρωπος έγεννήθη εν αυτη. (ποστ 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

τω ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον τας σοι

αλ λη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρι και Υιω και Άγιω Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἄντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πη' 2)

M ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
 ος δει ξασ τοις Μα θη ταις σ8 την δο ξαν σ8 κα θως η δυ
 ναν το λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σ8
 το α ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κ8 φω
 το δο τα δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πη' 6)

M ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε

ος δει ξαστοις Μαθηταις σε την δοξαν σε καθως η δυ
 ναν το λαμψον και ημιν τοις αμαρτωλοις το φως σε
 το αιδιον προσβειαις της Θεοτοοκω
 φωτοδοταδοοξαασοι

Στίχ. γ'. Σοί εισιν οί ούρανοι και σή έστιν ή γή: την οικουμένην
 και τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ έθεμελίωσας. (πη' 12)

Mε τε μορφωθης εν τω ορει Χριστε ο Θε
 ος δει ξαστοις Μαθηταις σε την δοξαν σε καθως η δυ
 ναν το λαμψον και ημιν τοις αμαρτωλοις το φως σε
 το αιδιον προσβειαις της Θεοτοοκω
 φωτοδοταδοοξαασοι οιοι οιοι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Εάν εισοδεύουν πολλοί ιερείς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Hα βω ωρ και Ερμων εν τω νοματι ισα
 αγαλλιασονται σωσον ημας Υιεε Θε
 ου ο εν τω ορει τω θαβωρ με τα μορφωθεις

ὁ β' χορός:

ψαλλοντας σοι αλληληλεσσια

Κατὰ δὲ τὴν νεωτέραν τάξιν·

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης Κυ υ ρι ε
εν τω φω τι σος ο ψο με θα φω ως σω σον η μα
ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω ο ρει τω θα βωρ με
τα μορ φω θεις

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α
* * *

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος Γα ϕ

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
ος δει ξας τοις Μα θη ταις σθ την δο ξαν σθ κα θως η δυ
ναν το λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φω σθ
το α ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κθ φω
το δο τα δο ο ξα α σοι

Τὸ αὐτὸ ὑπὸ τῶν χορῶν.

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

(Ψάλλεται ἀπὸ κζ' Ἰουλίου ἕως ιγ' Αὐγούστου
πλὴν τῆς α' καὶ ε' Αὐγούστου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Αὐτόμελον.

Ἦχος Γα ϕ

Ε πι τς ο ο ρος με τε μορ φω ω ω θης

και ως ε χω ρον οι Μαθη ται σε την δο ξαν σε Χρι στε
 ο Θε ος ε θε α σαν το ι να ο ταν σε ι δω
 σι σταυ ρο με νον το μεν πα θος νο η σω σιν ε κθ
 σι ον τω δε κο σμω κη ρυ υ ξω σιν ο τι συ Υ παρ
 χεις α λη θως τς Πα τρος το α παν γασμα α α

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

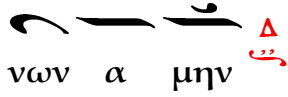
Τό τρίτον.

ον η μα ας
A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

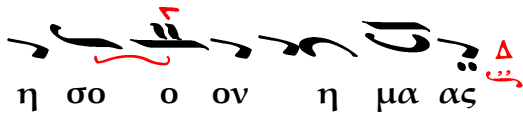
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α γα α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

A α α α α α α α γα α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε

ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

* * *

καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ργ΄).

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου $\frac{3}{2}$

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἐργασα
Κυριε ο Θεος μου ἐμεγαλύνθησφο
δρα

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἐργασα
Κυριε ο Θεος μου ἐμεγαλύνθησφο
δρα

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἐργασα
Κυριε ο Θεος μου ἐμεγαλύνθησφο
δρα

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἐργασα
Κυριε ο Θεος μου ἐμεγαλύνθησφο
δρα

δρα

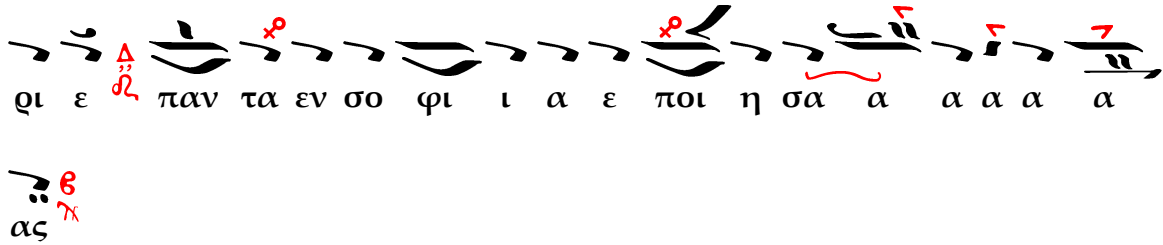
Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἐργασα
Κυριε ο Θεος μου ἐμεγαλύνθησφο
δρα

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἐργασα
Κυριε ο Θεος μου ἐμεγαλύνθησφο
δρα

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἐργασα
Κυριε ο Θεος μου ἐμεγαλύνθησφο
δρα

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἐργασα
Κυριε ο Θεος μου ἐμεγαλύνθησφο
δρα

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἐργασα
Κυριε ο Θεος μου ἐμεγαλύνθησφο
δρα

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Καθολικῆς Β΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

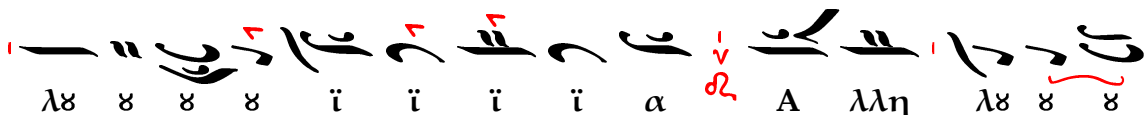
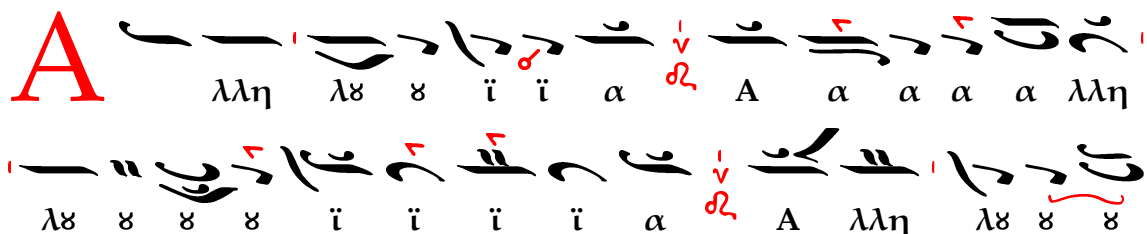
(α΄ 10-19)

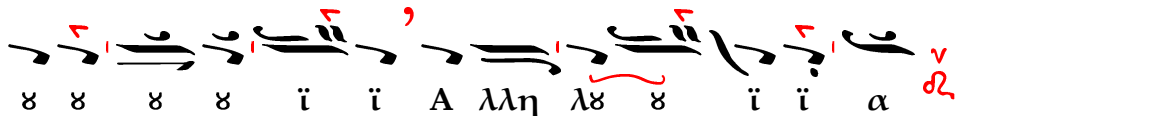
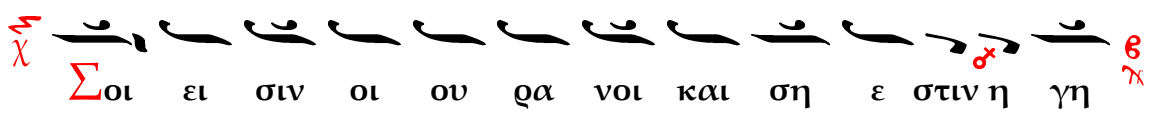
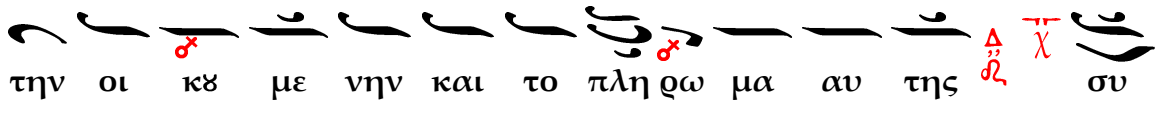
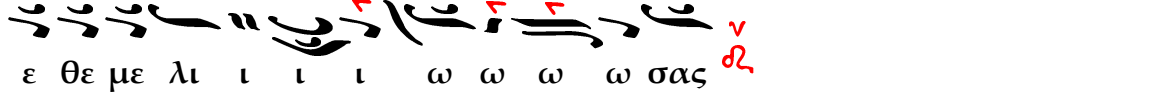
Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσθαι· ταῦτα γὰρ ποιῶντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε. Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήσω ἀεὶ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδόμενος καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας. Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιῆσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα, καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνω φαίνονται ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

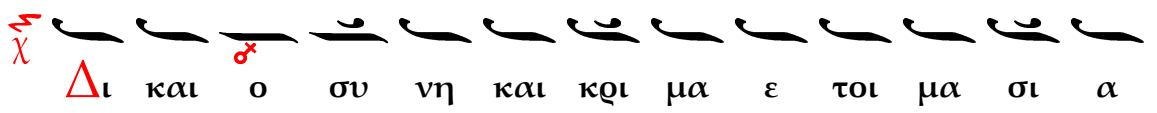

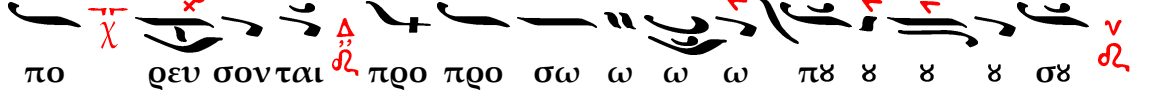
Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμ. πη'-ρμγ').

Ἦχος ἁδ' Νη ς

 υ υ υ υ ι ι Α λλη λυ υ ι ι α ^v

 Σοι ει σιν οι ου ρα νοι και ση ε στιν η γη ^β

 την οι κς με νην και το πληρω μα αυ της ^χ συ

 ε θε με λι ι ι ι ω ω ω ω σας ^v

A λλη λυ υ ι ι α ^v Α α α α λλη
 λυ υ υ υ ι ι ι ι α ^v Α λλη λυ υ υ
 υ υ υ υ ι ι Α λλη λυ υ ι ι α ^v

 Δι και ο συ νη και κρι μα ε τοι μα σι α

 του θρο ο νυ σα ^β ε λε ος και α λη θει α ^Δ προ

 πο ρευ σονται ^Δ προ προ σω ω ω ω πυ υ υ υ σα ^v

A λλη λυ υ ι ι α ^v Α α α α λλη
 λυ υ υ υ ι ι ι ι α ^v Α λλη λυ υ υ
 υ υ υ υ ι ι Α λλη λυ υ ι ι α α α α
 α α α ^v

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιζ' 1-9).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν,

καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωσεῖ μίαν καὶ μίαν Ἡλίᾳ. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε· καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἤψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ.

Ἦχος ἰ' Δι. σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος π' Νη

ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι τα α α α α
α α α α α α Χε ε ε ε ιε ε ε ε
ε ε ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι ρι ι ι ι
ιμ μυ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι κω ως ει

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ρι μνα α α ηα α α

α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον Βα

α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α

α α α α α των ο ο ο λω ων υ πο δε

ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α

α α α τως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε

ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι α α

α α α α α

Ἦχος Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον

Π α ρ α σχ ς Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α σχ ς Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α σχ ς Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχ ς Κυ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχ ς Κυ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχ ς Κυ υ υ υ ρ ι ε

Σ οι Κυ υ ρ ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι σθ

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη .

Ἦχος Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρ ι ε η ι σχυ υς

μ ς Κυ ρ ι ος σε ε ρ ε ω μα α α μ ς ς ς ς

^v
²² και κα τα φυ γη η μ8 και αι αι ρυ υ ση ης μ8 ^v
²²

A γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι
 ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μ8 ^v
²²

Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μ8 8 8 8

^v
²² και κα τα φυ υ γη η η η μ8 8 8 8

και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μ8 ^v
²²

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα

^v
²² Τρι α δα ο μο ο 8 σι ον και α α χω ω ρι ι

ςον ^v
²²

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν

Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης ^{ν'} ₂₂ θυ σι ι αν αι αι νε

ε σε ε ως ^{ν'} ₂₂

Κ αι με τα τῶ Πνευ μα το ος σῶ ^{ν'} ₂₂

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ^{ν'} ₂₂

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ^{ν'} ₂₂

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

ββα ωθ ^{ν'} ₂₂ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σῶ ^{ν'} ₂₂ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ^{ν'} ₂₂ ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ^{ν'} ₂₂ ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι

ι σοις ^{ν'} ₂₂

Α α α μη η η η ην ^{ν'} ₂₂

ἢ ἄλλως

Α α α α μη η η η ην ^{ν'} ₂₂

A α α α μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μνϛ ϛ μεν σε ε ευ λο γϛ ϛ ϛ

με ε ε εν σοι ευ χα ρι ι ϛ ϛ με εν Κυ ρι

ε και δε ε ο ο με θα α α σϛ ϛ ϛ ϛ

ο Θε ε ο ο ο ϛ η η η μων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...
φάλλεται τὸ τροπάριον τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς.
Εἰς τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ϛ

N υ υ υ υν τα Α α νη κϛ ϛ στα η η

κϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ σθη ο ο

α α α α α πα α α τω ω ωω γαρ Υι

ο ο ο ο ϛ ε ε εκ τη ης Πα αρ θε ε ε

ε νϛ τη πα τρω ω ω α φω ω νη η η

ε εν δο ο ο ξω ω ως μαρ τυ υ ρει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ται οι οι οι α α

Θε ε ε ο ϛ και αι α α αν θρω ω ω ω

^{Νη}
 πος ο αυ το ο ο ος ει ει ει εις τς ς αι αι
^Μ
 ω ω ω ω ω να α α α ας

Ἔτερον.

Εἰς τὴν θεῖαν Μεταμόρφωσιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ. Νη ς

^{Νη}
Νυ υ υν τα Α α νη η η η κς ς ς
^{Δι} ^{Πα}
 στα η η κς ς ς ς ς ς ς ς σθη η
^{Δι}
 η ο α πα α α τω ω ω ωρ γα α α α
^{Νη}
 α α αρ Υι υι υι υι ο ος εκ της Πα α αρ
^{Δι} ^ν
 θε ε ε ε ν τη πα τρω ω ω α φω ω
^π
 νη εν δο ο ο ξω ω ως μαρ τυ υ ρει ει
^ν
 ει ει ται αι αι αι οι οι οι α θε ε
^{Δι}
 ο ο ο ο ο ο ο ος και αι αι
^{Δι}
 α α αν θρω ω και α αν θρω ω ω προς
^{Νη} ^ν
 ο α αυ το ο ο ος ει ει ει εις τς αι αι
^{Δι}
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
^{Δι} ^{Νη}
 να α α α α α α α α ας

ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε
 Πα ε ε ε ε ε χε ε πο ρευ σω με θα α α α
 Νη γα α α α α εις τον αι αι αι ω ω ω ω
 ω ω χω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω χω ω ω ω χω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω χω ω ει εις τον αι ω ω ω ω ω ω
 χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω εις τον
 αι αι αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω
 ω εις το ον αι ω ω να α α α α α α Αλ
 Πα λη λου ου ου ι ι ι α α α α α α α α
 Δι α α α α α α α α

Εἰς τὴν Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος.
 Κοινωνικόν. Μπαλασίου Ἱερέως τοῦ Νομοφύλακος. (ιζ' αἰών).

Ἦχος Δι

Νη Δι
 Ε ε εν τω ω ω ω φω ω ω ω ω ω

ε ε τα λι ε ε ε ε τα λι ε ε ε ε τα

 λι ε ε ε ε ^{Νη} τα λι ε ε ε λι ρα α λι

 ρα α ρα α λι ε ε ε ε ^{ν'} α α λι ε ε

 ε ε ε ε τα λι ε ε ε λι ε ε ε ε ε τα

 λι ε ε ε ε ε ε τα λι ε ε ε λι ε ε

 ε ε ι ι α ^Μ α α λι ρα α α α α λι ρα

 α α α λι ρα α ρα λι ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Δι} α λλη

 λ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 α α α α α α α α α α α α α α α α

 α ^{Δι}

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ρα Γα ϕ

M ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε

 ος ^{ν'} δει ξασ τοις Μα θη ταις σθ την δο ξαν σθ κα θως η δυ

 ναν το ^π λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σθ

 το α ι δι ον ^{ν'} πρε σβει αις της Θε ο το ο κθ ^{Δι} φω

το δο τα δο ο ξα α σοι οι οι οι

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε
ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
γιων σε με τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν.

Κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότου

Χριστοῦ ὄριμοι σταφυλαὶ καὶ ψάλλονται τὰ ἐξῆς·

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα-φ

Με τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
ος δει ξας τοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα θως η δυ
ναν το λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σε

το α ι δι ον ^Γ ₂₂ πρε σβει αις της Θε ο το ο κς ^Δ ₂₂ φω
το δο τα δο ο ξα α σοι ^Γ ₂₂

Δόξα. Καὶ νῦν. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα φ

Ε ^{Γα} ₂₂ πι τς ο ο ρς με τε μορ φω ω ω θης ^Δ ₂₂
και ως ε χω ρην οι Μαθη ται σς την δο ξαν σς Χρι στε
ο Θε ος ε θε α σαν το ^{Γα} ₂₂ ι να ο ταν σε ι δω
σι σταυ ρς με νον ^Δ ₂₂ το μεν πα θος νο η σω σιν ε κς
σι ον ^{Νη} ₉ τω δε κο σμω κη ρυ υ ξω σιν ο τι συ Υ παρ
χεις α λη θως ^Δ ₂₂ τς Πα τρος το α παυ γασμα α α ^{Γα} ₂₂

Καὶ ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκεται ἡ ἐξῆς·

Εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῆς

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὠριμωτάτην στάσιν ἐλθεῖν εὐδόκησας, ἵνα ἧ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον, εἰς ἐξιλασμὸν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Δι ς

Χ ₉ **Ε** ₂₂ ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος ^{θ (δὶς)}

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τϛ νυν και ε ως

τϛ αι ω ω νο ο ος ^Δ

Ἀπόλυσις:

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

Εἰς τὴν τράπεζαν, παράκλησις
(ἰχθύος κατάλυσις).